DEN NORSKE ATLANTERHAVS KOMITE
THE NORWEGIAN ATLANTIC COMMITTEE

Aktivt engasjement – moderne forsvar

Strategisk konsept

for NATO-medlemmenes forsvar og sikkerhet

Vedtatt av stats- og regjeringssjefer ved NATO-toppmøtet i Lisboa 19.-20. november 2010

Innholdsfortegnelse

Forord 4

Kjerneoppgaver og prinsipper 7

Sikkerhetsmiljøet 11

Forsvar og avskrekking 15

Sikkerhet gjennom krisehåndtering 20

Å fremme internasjonal sikkerhet gjennom samarbeid 24

- Rustningskontroll, nedrustning og ikke-spredning 24
- Åpen dør-policy 26
- Partnerskap 27

Reform og transformasjon 34

En Allianse for det 21. århundre 36

Dette er en oversettelse av NATOs strategiske konsept 2010, oversatt av statsautorisert translatør Tanja Christiansen.

Nettside: **www.atlanterhavskomiteen.no**
Twitter: **@atlantkomite**
Facebook: **http://www.facebook.com/Atlanterhavskomiteen**

Adresse: Fridtjof Nansens plass 8, 0160 Oslo
Tlf: 22 40 36 00–Faks: 22 40 36 10
E-post: **post@atlanterhavskomiteen.no**

Forord

Vi, statsoverhodene og regjeringssjefene i NATO-landene er fast bestemt på at NATO skal fortsette å spille sin unike og uunnværlige rolle i arbeidet med å ivareta vårt felles forsvar og vår felles sikkerhet. Dette strategiske konseptet skal lose oss gjennom den neste fasen i NATOs utvikling, slik at NATO bevarer sin relevans i en verden som er i stadig endring, og i møte med nye trusler. NATO skal være utstyrt med nye kapabiliteter og nye partnere.

- Det strategiske konseptet bekrefter på nytt den gjensidige forpliktelsen som eksisterer mellom våre nasjoner når det gjelder å forsvare hverandre mot angrep, inkludert nye trusler mot sikkerheten til våre borgere.

- Det forplikter Alliansen til å forebygge kriser, håndtere konflikter og stabilisere situasjoner i postkonfliktsituasjoner. Dette skal vi oppnå ved å arbeide tettere med våre internasjonale partnere, hvorav de Forente Nasjoner og den Europeiske Union er de viktigste.

- Med det strategiske konseptet tilbyr vi våre partnere i hele verden mer politisk kontakt med Alliansen, og en betydelig rolle i å forme de NATO-ledede operasjonene som våre partnere bidrar i.

- Dette strategiske konseptet forplikter NATO til å arbeide for å skape forutsetninger for en verden uten kjernefysiske våpen. Samtidig stadfester det at NATO skal fortsette å ha kjernefysiske våpen så lenge det eksisterer slike.

- Med det strategiske konseptet gjentar vi at vi har forpliktet oss fullt ut til å holde NATOs dører åpne for alle europeiske demokratier som møter medlemskravene. Dette er fordi utvidelse bidrar til vårt mål om et samlet og fritt Europa der det hersker fred.

- Det forplikter NATO til kontinuerlige reformprosesser i retning av en mer effektiv og fleksibel Allianse slik at våre skatteytere får den sikkerheten de betaler for når de investerer i forsvar.

Borgerne i våre land forutsetter at NATO forsvarer allierte nasjoner, anvender robuste militære styrker der de behøves når det er nødvendig for vår sikkerhet, og at NATO deltar i sikkerhetsfremmende arbeid sammen med våre partnere over hele verden. Mens verden er i stadig endring, er NATOs grunnleggende misjon den samme som den alltid har vært: å sørge for at Alliansen fortsetter å være et unikt fellesskap for frihet, fred, sikkerhet og felles verdier.

Kjerneoppgaver og prinsipper

1. NATOs grunnleggende og varige oppgave er å garantere medlemmenes frihet og sikkerhet gjennom politiske og militære midler. Den dag i dag fortsetter Alliansen å være en uunnværlig kilde til stabilitet i en uforutsigbar verden.

2. NATOs medlemsstater utgjør et enestående verdifellesskap dedikert til prinsippene om individuell frihet, demokrati, menneskerettigheter og rettsstaten. Alliansen har forpliktet seg til målsettingene og prinsippene i FN-pakten, og i forhold til Atlanterhavspakten, som stadfester at det er Sikkerhetsrådet som har hovedansvaret for å opprettholde internasjonal fred og sikkerhet.

3. Europas og Nord-Amerikas politiske og militære forbindelser har tatt form innenfor NATO siden Alliansen ble opprettet i 1949, og atlanterhavsforbindelsen er like sterk og viktig for bevaring av euro-atlantisk fred og sikkerhet som den alltid har vært. NATO-medlemmenes sikkerhet på begge sider av Atlanterhavet er uatskillelig knyttet til hverandre. Vi skal fortsette å forsvare vår sikkerhet

sammen, med utgangspunkt i solidaritet, felles målsettinger og rettferdig fordeling av oppgavene.

4. NATOs områder og befolkning står overfor omfattende og stadig nye utfordringer når det gjelder det moderne sikkerhetsmiljøet. For å garantere Alliansens sikkerhet, må og skal Alliansen fortsette å utføre tre grunnleggende kjerneoppgaver på en effektiv måte.

Alle disse tre oppgavene er viktige for å trygge Alliansens medlemmer, og de skal utføres i samsvar med internasjonal lov.

a. **Kollektivt forsvar**. I samsvar med Artikkel 5 i Atlanterhavspakten, skal NATOs medlemmer alltid støtte hverandre mot angrep. Dette er en forpliktelse som er ufravikelig og bindende. NATO skal avskrekke mot potensielle trusler og forsvare medlemmene mot eventuelle trusler og mot nye sikkerhetsutfordringer dersom disse truer sikkerheten til de enkelte allierte eller Alliansen som helhet.

b. **Krisehåndtering**. NATO disponerer et sett med robuste politiske og militære kapabiliteter som skal kunne håndtere hele konfliktspekteret før, under og etter konflikter. NATO skal aktivt og så hensiktsmessig som mulig anvende disse politiske og militære virkemidlene for å bedre håndtere kriser med potensial til å true Alliansens sikkerhet. NATO skal handle før slike kriser eskalerer og blir konflikter. Videre skal NATO bruke sine politiske og militære kapabiliteter for å stanse konflikter der slike foregår dersom de påvirker Alliansens sikkerhet, og hjelpe å styrke stabilitet i post-konfliktsituasjoner dersom dette bidrar til euro-atlantisk sikkerhet.

c. **Kooperativ sikkerhet**. Alliansen påvirkes av og har mulighet til å påvirke politiske og sikkerhetsmessige utviklingstrekk utenfor sine egne grenser. Alliansen skal gå aktivt inn for å fremme internasjonal sikkerhet, både gjennom samarbeid med relevante land og med andre internasjonale organisasjoner. I tillegg skal Alliansen arbeide for internasjonal sikkerhet ved å være en aktiv bidragsyter til rustningskontroll, ikke-spredning og nedrustning, samt ved å åpne for medlemskap i Alliansen for alle europeiske demokratier som oppfyller NATOs krav.

5. Som beskrevet i Atlanterhavspaktens Artikkel 4 fortsetter NATO å være et unikt og uunnværlig transatlantisk forum for konsultasjon omkring alle saker som gjelder medlemmenes territoriale integritet, politiske uavhengighet og sikkerhet. Alle sikkerhetsspørsmål som berører en alliert nasjon kan tas opp ved NATOs bord. Dette med tanke på informasjons- og meningsutveksling, samt eventuelt utarbeidelse av felles tilnærminger.

6. For å legge til rette for mest mulig slagkraftig og effektiv utføring av hele spekteret av NATO-oppdrag skal de Allierte hele tiden delta i prosesser som fremmer reform, modernisering og endring.

Sikkerhetsmiljøet

7. Det hersker i dag fred i det euro-atlantiske området, og trusselnivået for konvensjonelle angrep mot NATO-territorier er lavt. Dette er en historisk seier for prinsippene om robust forsvar, euro-atlantisk integrering og aktivt partnerskap – prinsipper som har styrt NATO i mer enn et halvt århundre.

8. Likevel kan vi ikke ignorere konvensjonelle trusler. I mange regioner og land i hele verden rustes det opp med omfattende og moderne militære kapabiliteter. Det er vanskelig å forutsi konsekvensene dette vil få for internasjonal stabilitet og euro-atlantisk sikkerhet. Spredning av ballistiske missiler er en del av denne utviklingen, noe som utgjør en genuin og økende trussel mot den euro-atlantiske regionen.

9. Spredningen av kjernefysiske våpen og andre masseødeleggelsesvåpen og deres leveringssystemer kan føre til uoverskuelige konsekvenser for verdensfreden og internasjonal konjunktur. I løpet av det neste tiåret kommer spredning av slike våpen til å være størst i verdens mest ustabile regioner.

10. Terrorisme utgjør en direkte trussel mot sikkerheten til NATO-landenes borgere, samt mot internasjonal stabilitet og konjunktur i et større perspektiv. Ekstremistiske grupper fortsetter både å spre seg til og vokse frem i områder som spiller en viktig strategisk rolle for Alliansen, og moderne teknologisk utvikling øker trusselen for eventuelle terroristangrep, samt den potensielle slagkraften til slike angrep. Dette gjelder spesielt dersom terrorister greier å skaffe seg kjernefysiske, kjemiske, biologiske eller radioaktive kapabiliteter.

11. Ustabilitet eller konflikt utenfor NATOs grenser kan utgjøre en direkte trussel mot Alliansens sikkerhet, bl.a. ved å fremme ekstremisme, terrorisme og transnasjonal kriminalitet slik som våpen-, narkotika- og menneskehandel.

12. Cyberangrep skjer oftere, er bedre organisert og mer kostnadskrevende med tanke på den skaden de påfører regjeringsapparater og offentlige forvaltninger, det private næringslivet og økonomiske systemer. Denne type angrep kan også tenkes å påvirke transport- og forsyningsnettverk og annen kritisk infrastruktur. Slike angrep kan nå et nivå som truer nasjonal og euro-atlantisk økonomisk utvikling, sikkerhet og stabilitet. Cyberangrep kan komme fra utenlandske militære og etterretningstjenester, organiserte nettverk av kriminelle, samt terrorist- og/eller ekstremistiske grupper.

13. Alle land er i stadig større grad avhengig av viktige kommunikasjons-, transport- og transittruter for at internasjonal handel og energisikkerhet skal fungere og økonomiene utvikle seg. Dette krever økt internasjonal innsats for å sikre at slike ruter er motstandsdyktige mot angrep eller forstyrrelser. Noen NATO-land kommer til å bli mer avhengige både av utenlandske energileverandører og, i noen tilfeller, utenlandske leverings- og distribusjonsnettverk for å kunne møte sine energibehov. Etter hvert som en større andel av verdens energiforbruk transporteres globalt er energileveranser mer og mer utsatt for forstyrrelser.

14. En rekke viktige teknologiske nyvinninger – slik som utviklingen av laservåpen, elektronisk krigføring og teknologier som hindrer tilgang til verdensrommet – synes rustet til å forandre verden på en måte som vil påvirke NATOs militære planlegging og operasjoner.

15. Viktige miljø- og ressursproblemer, slik som helsetrusler, klimaendringer, vannmangel og økt energibehov, vil påvirke det fremtidige sikkerhetsmiljøet i områder som NATO anser som viktige. Disse utfordringene kan potensielt påvirke NATOs planlegging og operasjoner betydelig.

Forsvar og avskrekking

16. Som beskrevet i Atlanterhavspaktens Artikkel 5, er det Alliansens hovedansvar å beskytte og forsvare våre områder og vår befolkning mot angrep. Selv om Alliansen ikke betrakter noe enkeltland som motstander, bør det ikke herske noen tvil om NATOs besluttsomhet dersom sikkerheten til noen av medlemslandene skulle bli truet.

17. Avskrekking bygget på en hensiktsmessig kombinasjon av kjernefysiske våpen og konvensjonelle militære kapabiliteter er fortsatt et kjerneelement i vår helhetlige strategi. Scenarioet der anvendelse av kjernefysiske våpen eventuelt må vurderes er svært usannsynlig. På tross av dette vil NATO være en allianse med kapasiteter innenfor kjernefysiske våpen så lenge slike våpen eksisterer.

18. Det er Alliansens strategiske kjernefysiske kapasiteter som utgjør den ultimate garanti for Alliansens sikkerhet, da spesielt USA sine kapasiteter. De uavhengige strategiske kjernefysiske kapasitetene til Storbritannia og Frankrike har sin egen avskrekkende rolle, og bidrar slik til Alliansens helhetlige avskrekkings- og sikkerhetsstrategi.

19. Vi skal sørge for at NATO har et fullstendig utvalg av kapabiliteter som behøves for å kunne avskrekke og forsvare Alliansens medlemmer mot eventuelle trusler mot vår befolknings trygghet og sikkerhet. Derfor skal vi:

- opprettholde en hensiktsmessig blanding av kjernefysiske våpen og konvensjonelle styrker;

- bevare evnen til å utføre og støtte større fellesoperasjoner over tid samtidig med flere mindre operasjoner for kollektivt forsvar og krisehåndtering, bl.a. på strategisk avstand;

- utvikle og opprettholde robuste, mobile og deployerbare konvensjonelle styrker som kan oppfylle både våre forpliktelser i henhold til Artikkel 5 og utføre Alliansens out-of-area operasjoner, bl.a. sammen med NATOs reaksjonsstyrke;

- utføre treningen, øvelser, beredskapsplaner og informasjonsutveksling som er nødvendige for å sikre vårt forsvar mot alle typer konvensjonelle og nye sikkerhetsutfordringer, samt sørge for at NATO utgjør en hensiktsmessig og troverdig sikkerhetsgaranti og forsterkning for alle Allierte;

- sørge for bredest mulig deltakelse blant de Allierte i den kollektive forsvarsplanleggingen med hensyn til kjernefysiske roller, plassering av kjernefysiske styrker i fredstid, samt i kommando-, kontroll- og konsultasjonsplaner;

- utvikle kapabiliteten til å forsvare våre borgere og territorier mot ballistiske missilangrep. Dette er et kjerneelement i vårt kollektive forsvar, som bidrar til Alliansens samlede sikkerhet. Vi skal aktivt gå inn for et samarbeid med Russland og andre euro-atlantiske samarbeidspartnere mht. missilforsvar;

- videreutvikle NATOs forsvarskapasitet mot kjemiske, biologiske, radioaktive og kjernefysiske masseødeleggelsesvåpen;

- ytterligere utvikle vår evne til å forebygge, oppdage, forsvare oss mot og komme oss etter cyberangrep. Dette inkluderer å bruke NATOs planleggingsprosesser for å styrke og koordinere nasjonale kapabiliteter for cyberforsvar slik at

alle NATO-organer samles under sentralisert cyberbeskyttelse og at NATOs cyberbevissthet, -varsling og -beredskap integreres bedre med de enkelte medlemslandenes cybertiltak;

- øke kapasiteten til å oppdage og forsvare oss mot internasjonal terrorisme, bl.a. gjennom forbedret trusselanalyse, flere konsultasjoner med våre partnere og utvikling av hensiktsmessige militære kapabiliteter, inkludert opplæring av lokale styrker slik at de selv kan bekjempe terrorisme;

- utvikle kapasiteten til å bidra til energisikkerhet. Dette inkluderer beskyttelse av kritisk energiinfrastruktur, samt energitransittområder og -linjer; samarbeid med partnere, og konsultasjoner mellom Allierte land med utgangspunkt i strategiske vurderinger og beredskapsplanlegging;

- sikre at Alliansen ligger i forkant når det gjelder å vurdere hvordan fremveksten av nye teknologier påvirker sikkerheten, og sikre at militær planlegging tar hensyn til potensielle trusler;

- opprettholde det nødvendige nivået på forsvarsutgifter, slik at våre væpnede styrker har de ressursene de behøver;

- fortsette å vurdere NATOs generelle evne til avskrekking og forsvar mot hele spekteret av trusler mot Alliansen, spesielt med hensyn til endringer i det internasjonale sikkerhetsmiljøet som er i stadig utvikling.

Sikkerhet gjennom krisehåndtering

20. Kriser og konflikter utenfor NATOs grenser kan utgjøre en direkte trussel mot sikkerheten til Alliansens territorier og befolkning. Der det er mulig og nødvendig vil NATO derfor være aktiv i å forebygge og håndtere kriser, stabilisere postkonfliktsituasjoner og støtte opp under gjenoppbygging.

21. Erfaringene fra NATO-operasjoner, spesielt i Afghanistan og på Vest-Balkan, har vist at god krisehåndtering krever en helhetlig politisk, sivil og militær tilnærming. Alliansen vil samhandle aktivt med andre internasjonale aktører før, under og etter kriser for å oppmuntre til at analyse, planlegging og utføring av aktiviteter i felten gjøres i felleskap. Dette for å optimalisere samstemthet og dermed effekt i internasjonal innsats.

22. Den beste måten å håndtere konflikter på er å hindre dem fra å oppstå. NATO skal kontinuerlig følge med på det internasjonale miljøet for å ligge i forkant av kriser og, der det er hensiktsmessig, ta aktive skritt for å forhindre at de utvikler seg til større konflikter.

23. Der forebygging av konflikt ikke lykkes, skal NATO være beredt og i stand til å håndtere pågående krigshandlinger. NATOs kapasitet til å håndtere konflikter er unik, og inkluderer kapabiliteter som ingen andre kan måle seg med når det gjelder å deployere og opprettholde robuste væpnede styrker i felten. NATO-ledede operasjoner har vist at Alliansen kan gi uunnværlige bidrag til internasjonal konflikthåndtering.

24. Også når konflikten er avsluttet må det internasjonale samfunnet ofte fortsette å tilby støtte. Dette er en viktig forutsetning for varig stabilitet. NATO er beredt og i stand til å bidra til stabilisering og gjenoppbygging, i nært samarbeid og konsultasjon med andre relevante internasjonale aktører der det er mulighet for det.

25. For å sikre at vi er effektiv på tvers av alle krisehåndteringssituasjoner, skal vi:

- forbedre deling av etterretningsresultater innenfor NATO, dette med tanke på å bedre vår evne til å forutsi når kriser kan oppstå, og hvordan de kan forebygges;

- videreutvikle doktrine og militære kapabiliteter for out-of-area operasjoner, deriblant opprørsbekjempelse og operasjoner for stabilisering og gjenoppbygging;

- danne en hensiktsmessig men beskjeden kapabilitet for håndtering av moderate sivile kriser, med tanke på bedre samarbeid med sivile samarbeidspartnere, og på grunnlag av erfaringer fra NATO-ledede operasjoner. Denne kapabiliteten kan også brukes til å planlegge, anvende og koordinere sivile aktiviteter inntil omstendighetene tillater at disse oppgavene og ansvaret overføres til andre aktører;

- forbedre integrert sivil-militær planlegging på tvers av hele krisespekteret;

- utvikle kapabiliteten til å lære opp og utvikle lokale styrker i kriseområdene, slik at lokale myndigheter så raskt som mulig kan opprettholde sikkerhetsnivået uten internasjonal bistand;

- identifisere og lære opp sivile nasjonale spesialister som Allierte stiller til disposisjon i forbindelse med utvalgte oppdrag for rask deployering, og som skal være i stand til å arbeide ved siden av vårt militære personell samt sivile spesialister fra partnerland og -institusjoner;

- utvide og forsterke politiske konsultasjoner blant de Allierte og med partnere, både med jevne mellomrom og når det gjelder å håndtere alle stadiene i en krise: før, under og i etterkant.

Å fremme internasjonal sikkerhet gjennom samarbeid

Rustningskontroll, nedrustning og ikke-spredning

26. NATO søker medlemmenes sikkerhet på lavest mulig styrkenivå. Rustningskontroll, nedrustning og ikke-spredning er faktorer som bidrar til fred, sikkerhet og stabilitet, og bør ivareta uforminsket sikkerhet for alle av Alliansens medlemmer. Vi skal fortsette å bidra til styrket rustningskontroll og satse på nedrustning både av konvensjonelle våpen og masseødeleggelsesvåpen, i tillegg til å satse på ikke-spredning:

- Vi er fast bestemt på å arbeide for en tryggere verden for alle, og på å skape de nødvendige forutsetningene for en verden uten kjernefysiske våpen i samsvar med målene i ikkespredningsavtalen (NPT-avtalen). Vi vil gjøre dette på en måte som fremmer internasjonal stabilitet, og er basert på prinsippet om uforminsket sikkerhet for alle.

- Med endringene i sikkerhetsmiljøet som har fulgt slutten på den kalde krigen, har vi redusert

antall kjernefysiske våpen stasjonert i Europa dramatisk. De kjernefysiske våpnenes betydning i NATO-strategien har minket tilsvarende. Vi skal arbeide for å skape forutsetningene for ytterligere reduksjoner i fremtiden.

- I forbindelse med eventuelle fremtidige reduksjoner har vi som mål å få Russland med på økt åpenhet rundt landets kjernefysiske våpen i Europa, og omplassere disse fra NATO-medlemmenes territorium. Eventuelle videre steg i denne retning må ta hensyn til at Russland har betraktelig større lagre med taktiske kjernefysiske våpen.

- Vi forplikter oss til konvensjonell rustningskontroll. Dette sikrer forutsigbarhet og åpenhet, og sørger for at mengden av våpen holdes på lavest mulig nivå med tanke på stabilitet. Vi skal arbeide for å styrke rustningskontroll av konvensjonelle våpen i Europa, med utgangspunkt i gjensidighet, åpenhet og prinsippet om vertsnasjonens samtykke.

- Vi skal utforske hvordan vi kan bruke våre politiske midler og militære kapabiliteter til å bidra til internasjonale anstrengelser for å bekjempe spredning.

- Nasjonale avgjørelser om rustningskontroll og nedrustning kan ha en innvirkning på sikkerheten til Alliansens medlemmer. Vi har forpliktet oss til å opprettholde, og eventuelt videreutvikle, hensiktsmessige konsultasjoner mellom de Allierte vedrørende disse spørsmålene.

Åpen dør-policy

27. NATOs utvidelse har bidratt vesentlig til de Alliertes sikkerhet. Utsikten til ytterligere utvidelse og kulturen for utvidet sikkerhetssamarbeid og -partnerskap har økt europeisk stabilitet i et større perspektiv. Vårt mål om et samlet og fritt Europa, med felles verdier, er best tjent med en potensiell integrering av alle europeiske land som ønsker dette i euro-atlantiske strukturer.

- Døren for NATO-medlemskap er åpen for alle europeiske demokratier som deler Alliansens verdier, og som har et ønske om og er i stand til å påta seg det ansvaret og de forpliktelsene som følger med medlemskap, samt hvis inkludering i Alliansen kan bidra til felles sikkerhet og stabilitet.

Partnerskap

28. Den beste måten å styrke euro-atlantisk sikkerhet på er gjennom et utstrakt nettverk av partnerskapsforbindelser med land og organisasjoner over hele verden. Disse partnerskapene utgjør et konkret og verdsatt bidrag til NATOs grunnleggende oppgaver.

29. Dialog og samarbeid med partnere kan gi et konkret bidrag til økt internasjonal sikkerhet, til et forsvar av de verdiene som vår Allianse er bygget på, til NATOs operasjoner, og til å forberede interesserte nasjoner på et NATO-medlemskap. Disse relasjonene skal bygge på gjensidighet, gjensidig nytte og innbyrdes respekt.

30. Vi vil anvende fleksible formater i vårt arbeid for å forbedre våre partnerskap. Dette for at NATO og Alliansens partnere kommer nærmere hverandre – på tvers av og utover eksisterende rammebetingelser:

- Vi er villig til å arbeide for politisk dialog og praktisk samarbeid med alle nasjoner og relevante organisasjoner som deler vårt engasjement for internasjonal fred.

- Vi vil være åpen for konsultasjon med eventuelle partnerland når det gjelder sikkerhetsspørsmål som berører både oss og dem.

- Vi vil gi våre militære partnere en betydelig rolle i utformingen av strategi og avgjørelser i NATO-ledede oppdrag som de er bidragsytere til.

- Vi vil utvikle våre eksisterende partnerskap ytterligere, samtidig som vi arbeider for å bevare deres egenart.

31. Samarbeid mellom NATO og de Forente Nasjoner fortsetter å utgjøre et viktig bidrag til sikkerhet i operasjoner over hele verden. Som beskrevet i FN-NATO erklæringen signert i 2008, har Alliansen som målsetting å utdype den politiske dialogen og det praktiske samarbeidet med FN. Dette skal vi bl.a. oppnå gjennom:

- økt samarbeid mellom de to hovedkontorene;

- mer regelmessig politisk konsultasjon; og

- forsterket praktisk samarbeid i krisehåndtering der begge organisasjoner deltar.

32. En aktiv og effektiv Europeisk Union bidrar til helhetlig sikkerhet i den euro-atlantiske regionen. EU er derfor en unik og uunnværlig partner for NATO. Flertallet av medlemmene er felles for begge organisasjonene, og alle medlemmene i begge organisasjonene deler felles verdier. NATO anerkjenner betydningen av et sterkere og mer slagkraftig europeisk forsvar. Lisboa-avtalen er sterkt ønskelig, da denne gir et rammeverk for styrking av EUs kapasiteter for håndtering av felles sikkerhetsutfordringer. De Allierte som ikke er EU-medlemmer yter betydelige bidrag til disse tiltakene. Med tanke på NATOs og EUs strategiske partnerskap, er disse Alliertes fulle deltakelse i denne satsingen avgjørende. NATO og EU kan og bør ha roller som utfyller og styrker hverandre i sitt arbeid med å fremme internasjonal fred og sikkerhet. Vi er bestemt på at vi skal yte vårt bidrag til å skape bedre forutsetninger for dette. Vi skal:

- styrke det strategiske partnerskapet med EU til det ytterste, i en ånd av full og innbyrdes åpenhet, gjennomsiktighet og respekt for begge organisasjoners autonomi samt begge institusjoners integritet, og til gjensidig nytte;

- øke vårt praktiske samarbeid i operasjoner på tvers av hele krisespekteret, fra koordinert planlegging til gjensidig støtte i felten;

- utvide våre politiske konsultasjoner slik at de innbefatter alle de spørsmål som begge organisasjonene er opptatt av, slik at vi kan utveksle vurderinger og synspunkter;

- øke samarbeidet med hensyn til utvikling av kapabiliteter. Dette med tanke på å oppnå lavest mulig duplisering av funksjoner og for å oppnå optimal kostnadseffektivitet.

33. Samarbeidet mellom NATO og Russland har strategisk betydning fordi det er med på å skape et felles rom for fred, stabilitet og sikkerhet. NATO utgjør ingen trussel mot Russland. Tvert i mot: vi ønsker oss et genuint strategisk partnerskap mellom NATO og Russland, og vil handle i samsvar med denne visjonen, og har en forventning om at Russland gjør det samme.

34. Forholdet mellom NATO og Russland er bygget på de målsettingene, prinsippene og forpliktelsene

som er nedfelt i NATO-Russland grunnakten og Roma-erklæringen, spesielt når det gjelder respekt for demokratiske prinsipper og suvereniteten, uavhengigheten og den territoriale integriteten til alle stater i den euro-atlantiske regionen. På tross av uenigheter i enkelte spørsmål er vi overbevist om at NATOs og Russlands sikkerhet henger tett sammen, og at et sterkt og konstruktivt partnerskap bygget på gjensidig tillit, åpenhet og forutsigbarhet er det beste for vår sikkerhet. Vi er fast bestemt på å:

- øke politiske konsultasjoner og praktisk samarbeid med Russland i områder der vi har felles interesser, slik som missilforsvar, bekjempelse av terrorisme, narkotika og piratvirksomhet, samt promotering av internasjonal sikkerhet i et videre perspektiv;

- utnytte alle mulighetene innenfor NATO-Russland-rådet for dialog og samkjørte tiltak med Russland.

35. Det Euro-Atlantiske Partnerskapsrådet og Partnerskap for Fred er sentrale i vår visjon om et samlet, fritt Europa der det hersker fred. Vi er fullt ut forpliktet til utviklingen av vennskapelige samarbeidsforbindelser med alle Middelhavslandene,

og vi planlegger å videreutvikle Middelhavsdialogen ytterligere i årene som kommer. Fred og stabilitet i Gulf-regionen er av stor betydning for oss, og vi har som målsetting å styrke vårt samarbeid med landene i regionen gjennom samarbeidsinitiativet fra Istanbul (ICI). Vårt mål er å:

- øke konsultasjoner og praktisk militært samarbeid med våre partnere i det Euro-Atlantiske Partnerskapsrådet;

- videreutvikle partnerskapene med Ukraina og Georgia gjennom arbeidet innenfor kommisjonene for NATO-Ukraina og NATO-Georgia, med utgangspunkt i NATOs beslutning på toppmøtet i Bukarest i 2008, og med tanke på begge lands euro-atlantiske orientering eller aspirasjoner;

- tilrettelegge for Vest-Balkans euro-atlantiske integrering, med den målsetting å sikre varig fred og stabilitet bygget på demokratiske verdier, regionalt samarbeid og gode naboforhold;

- inngå et dypere samarbeid med de nåværende medlemmene i Middelhavsdialogen og være åpen for å inkludere andre land i regionen i denne dialogen;

- utvikle et dypere sikkerhetssamarbeid med våre partnere i Gulf-regionen, og fortsette å ønske nye partnere velkommen til samarbeidsinitiativet fra Istanbul (ICI).

Reform og transformasjon

36. NATO er historisk unik fordi organisasjonen er en sikkerhetsallianse som har til sin disposisjon militære styrker som er i stand til å operere sammen i et hvilket som helst miljø; som i kraft av sin integrerte militære kommandostruktur kan kontrollere operasjoner hvor som helst; og som har til sin disposisjon kjernekapabiliteter som få av Alliansens medlemmer hadde hatt råd til enkeltvis.

37. NATO behøver tilstrekkelige ressurser, både økonomiske og militære, samt menneskelige, til å utføre sine oppdrag. Alliansens oppdrag er av avgjørende betydning for vår befolkning og våre territorier. Det er imidlertid viktig at disse ressursene brukes på den mest virkningsfulle og effektive måten som er mulig.
Vi skal:

- maksimere våre styrkers deployerbarhet samt deres kapasitet til å opprettholde operasjoner i felten, bl.a. ved fokusert innsats for å innfri NATOs mål for anvendbarhet (usability targets);
- sørge for maksimal harmoni i forsvarsplanlegging, dette for å redusere unødvendig duplisering av arbeid, og for å fokusere vår kapabilitetsutvikling på moderne krav;
- utvikle og operere kapabiliteter sammen, dette både med tanke på kostnadseffektivitet og som en demonstrasjon av vår solidaritet med hverandre;
- bevare og styrke de felles kapabilitetene, normene, strukturene og finansieringen som binder oss sammen;
- delta i en kontinuerlig reformprosess for å skape strømlinjeformede strukturer, forbedre arbeidsmetoder og optimalisere effektivitet.

En Allianse for det 21. århundre

38. Vi, NATOs politiske ledere, er fast bestemt på å fortsette å fornye vår Allianse slik at den er skikket til å takle sikkerhetsutfordringene i det 21. århundre. Vi forplikter oss fullt ut til å bevare slagkraften og effektiviteten til verdens mest vellykkede politisk-militære allianse. Vår Allianse lykkes i å gi håp fordi den er bygget på våre felles verdier frihet, demokrati, menneskerettigheter og rettsstaten, og fordi vår felles, grunnleggende og ufravikelige målsetting er å beskytte medlemmenes frihet og sikkerhet. Dette er universelle og evigvarende verdier og målsettinger, og vi er fast bestemt på å forsvare dem ved hjelp av enhet, solidaritet, styrke og viljestyrke.

Atlanterhavskomiteens målsetning er:

- å bidra til økt kunnskap og diskusjon om utenriks-, sikkerhets- og forsvarspolitiske temaer, med vekt på det euroatlantiske samarbeidet, for nærmere spesifiserte målgrupper i Norge
- å bidra til å styrke tverrsektoriell kontakt og samtale av betydning for forsvarspolitikken, også innenfor rammen av lukkede fora
- å bidra til økt dialog og samarbeid med våre euroatlantiske partnere i NATO (medlemmer, partnere og assosierte land) ved aktiv deltakelse i The Atlantic Treaty Association (ATA) og bilateralt samarbeid

Følg oss og ta del i våre arrangementer

www.atlanterhavskomiteen.no

@atlantkomite

facebook.com/Atlanterhavskomiteen

Hvem er vi?

Den norske Atlanterhavskomité arbeider med å informere om, og øke forståelsen av, norsk utenriks-, forsvars- og sikkerhetspolitikk, med særlig vekt på det euro-atlantiske samarbeidet.

heglandtrykk.no

DEN NORSKE ATLANTERHAVSKOMITE
THE NORWEGIAN ATLANTIC COMITTEE

Fridtjof Nansens plass 8
0160 Oslo
Tlf.: 22 40 36 00
Fax: 22 40 36 10

post@dnak.org
www.dnak.org